

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cap. 20. Elucidatur vigesima propositio, & Sanctorum Patrum testimonijs
corroboratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
128

nullos alios reperiri idoneos spirituales Magistros præter ipsos, vel eos quos ipsi affi-
gnabant, quos in suis erroribus, ac turpitudinibus, cum ipsis consentire sciebant, hinc
inquam errorem nequaquam, vel leuiter Mysticus noster Doctor inuauat, imo po-
rius grauitèr condemnat eos, qui taliter spirituali magisterio animarum abutuntur,
vt nunquam eas à sua disciplina exire, aliosque spirituales Magistros quærere permit-
tant, vt videre est lib. citato, *Flamma amoris viua*, citato Cantic. 3. §. 12. Vnde sentus hu-
ius propositionis nullus est alius, nisi ille quem supra in prima par. huius elucidationis
cap. 5. à num. 11. & cap. 7. per totum latè explicuimus, vbi fusè ostendimus ex com-
muni Sanctorum Patrum, & Theologorum doctrina, quanta sit inopia spiritualium
Magistorum, qui munus hoc perfectè possint exercere propter scientiam non me-
diocrem, tam scholasticam, quàm mysticam, intusque experientiam, quæ ad hoc
requiritur, vbi id videri debet. Ibidemque specialiter vero citato cap. 7. §. 4. quoniam
pactò Theologia Mystica per scholasticam examinari, & iudicari debeat, ostendi-
mus, quod nullatenus in hac propositione Magister noster Doctor negat.

CAPVT XX.

*Elucidatur vigesima propositio, & Sancto-
rum Patrum testimonijs corro-
boratur.*

6. **P**ergamus tandem ad elucidandam vigesimam propositionem, quam habet
Mysticus noster Doctor in lib. 1. *Ascensus Montis Carmeli* cap. 9. vbi asserit
quemlibet appetitum inordinatum, & si mortalis culpa non sit, coinquinate ani-
mam, & eam maculare, quod in fine eiusdem capituli etiam de imperfectionibus, quæ
nec mortalis, nec venialis culpa sunt, asserit sic concludens. *Id solum ad præsentem institutionem
affirmo, quemlibet minutissima etiam imperfectionis appetitum obscurare, ac perfectam animæ cum
Deo vnionem impedire.*

Doctrina huius propositionis eiusque locutio est communis apud Sanctos Pa-
tres, & Doctores præsertim Mysticos, qui sæpè asserant, quidquid potest aliquo mo-
do perfectam contemplationem, & vnionem cum Deo impedire, & si nec mortalis,
nec venialis culpa sit, esse maculam, quæ purgatione indiget, eo quod animam aliquo
modo coinquinat.

2. Hac enim ratione Albertus Magnus lib. de adherendo Deo, purificationem ima-
ginum, & phantasmatum (in quibus nulla culpa reperitur) tanquam necessariam ad
hanc vnionem statuit, & ideo cap. 4. de eis sic loquitur: *Qua tamen, & si nonnunquam
leuia, & tanquam nulla videantur peccata, tamen magna sunt impedimenta huius sancti exer-
citiij, & operis, & ideo etiam si vtilia, & necessaria visa fuerint, siue magna, siue parua,
vel noxia, & perniosa, illico sunt reijcienda.* Et cap. 5. sequenti sic subiungit. *Qua propter sim-
pissime nudare, & purificare à phantasmatibus, &c.* Et cap. 8. sic iterum de hoc loquitur
Oportet

Oportet vt ab omnibus à phantasmatis, & inuolutionibus, & obnubilationibus sit depuratus spiritus tuus tanquam Angelus corpori alligatus, &c.

Optimè etiam de hac re loquitur Dn. Bonauentura opasc. i. de 7. itineribus æternitatis, vbi explicans illud Cantic. 5. *Laui pedes meos, quomodo inquinabo eos.* Affert explanationem quandam Vercellensis, quæ sic habet. *Quomodo inquinabo eos iterum vmbri, & imaginibus temporalium, cum etiam intellectuales operationes, & forme insuper intellectu exercitio reputentur macula, & offendicula, &c.*

Consonat Gilbertus Abbas serm. 1. in Cantic. vbi perpendens, quam bona sit contemplationis nox, quamq; malus sit dies ille, quem scriptura vocat diem hominis, sic inquit: *Heu me quomodo me circumfulget dies ista? quomodo affectum meum arripuit ad se? vbi que erumpunt, & emergunt in cogitatum cuncta, que spiritum, vel turbent, vel deturpent, licet enim animus castigatiore repellat illa proposito, solo tamen irruentium cogitationum sordidatur affectu, non important cum violenter importantur culpam aliquam, tamen iniuriam irrogant affectu munditia.*

Id ipsum docuit D. Thom. de veritate quæstione 13. articulo 4. his verbis: *Per se impediunt se inuicem intellectiua, & sensitiua operationes, tum per hoc quod in vtrisque operationibus oportet intentionem esse, tum etiam, quia intellectus quodammodo sensibilibus operationibus admiscetur, cum à phantasmatis accipiat, & ita ex sensibilibus operationibus quodammodo intellectus puritas inquinatur.*

Accedit Venerabilis Antistes Bartholomæus à Martyribus in 2. parte compendij cap. 11 pagina 90. vbi optimè de hac re loquitur his verbis. *Heu, quam pauci sunt qui huc peruenire contingit, modicus enim amor, tenuisque affectus, quo quis mortali creatura adheret, verbum otiose prolatum, aut buccella panis aliter quam oportet sumpta, & alia huiusmodi, licet minutula palea efficiunt, vt Deus, qui summa puritas est non intimo anime vnietur, donec he inordinationes expientur, imò tempore vnionis inter Deum & animam quæcumque, licet bona imagines sunt, procul expellenda, quia sunt media inter vtrumque, &c.*

Tandem eandem doctrinam, & locutionem tenent noster Hieronymus à Matre Dei, in annotationibus ad cap. 7. libri Sanctæ Mariæ nostræ THERESIÆ, qui inscribitur, *Conceptus amoris diuini, circa finem,* noster Didacus à les y in annotationibus ad librum Mystici nostri Doctoris, discursu primo, phrasi prima, pluresque alij Doctores, & ideo doctrina hæc, & locutio omnino vera est, nullatenusque per eam denotare vult Venerabilis noster IOANNES sicuti, nec alij citati Doctores, huiusmodi res, quæ ad mortalem culpam non pertingunt, coinquinare, & maculare animam per hoc, quod inducant in illa maculam, quam Theologi Scholastici priuationem gratiæ appellare solent, hanc enim maculam solum appetitus mortalis culpæ inducere expresse docet Mysticus noster Doctor citato lib. 1. Ascens. Mont. Carmeli cap. 12. & ideo solum vult prædictos affectus, qui ad mortalem culpam non pertingunt, imò etiam si solum sint imperfectiones, eatenus maculare animam, quatenus impediunt insignem illam puritatem, quæ ad perfectissimam, qualis in hac vita haberi potest, cum Deo vnionem, ac transformationem, sublimemque contemplationem requiritur, vt in eisdem locis ipsemet Mysticus noster Doctor optimè explicat, Scripturæque Sacræ testimonijs confirmat.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVT
128

8. Propositiones alias, quæ ab aliquibus simul, cum præcedentibus notatæ fuerunt, consulto omitimus, quia cum ijs, quas elucidauimus, omnino coincidunt; & ideo ex prædictarum explicatione, & elucidatione, aliæ quoque, quas omitimus, explicatæ, & elucidatæ manent; ita ut pro earum declaratione, & recta intelligentia nihil addendum superfluum autem omnia, quæ huc usque diximus, Sacrosanctæ Mariæ Ecclesiæ correctioni prompto animo omnino subijcimus, & utin Deo laudem, & gloriam, Mysticique nostri Doctoris debitum honorem, ac venerationem, necnon, & erga eius præclara scripta, debitam fidem, ac pium affectum cedant, eam precamur.

CAPVT XXI.

Elucidatur vigesima prima propositio, verusque eius sensus Sanctorum Patrum testimonij corroboratur.

1. PROPOSITIO vigesima prima habetur in lib. cui titulus est, *Flamma amoris viva*, Cantic. 3. §. 5. ubi loquens Mysticus noster Doctor de statu incipientium, quibus necessarii sunt actus discursiui sic subiungit.
- At postquam istud aliquatenus iam effectum est, confestim incipit Deus euehere eos, ad istam contemplationis statum, quod valde cito, breuique tempore fieri solet, præsertim in personis in Religione Deo dicatis, eo quod magis tempèstive repudiat is sæculi rebus sensum appetitumque Deo accommodant, quo factio nil superest aliud, quam ut meditatione ad contemplationem confestim gradum faciant.*
2. Hæc propositio ideo forsitan aliquibus difficilis videri quodammodo poterit, quia sæpè apud Sanctos Patres Mysticosque Doctores scriptum reperitur, contemplationem non nisi ijs, qui in meditatione, virtutumque exercitijs versati sunt tribui, ita namque docuile videtur S. Gregorius homilia 3. in Ezechiel. ibi. *Seruus Hebraeus emptus sex annis seruire præcipitur, ita ut in septimo liber exeat gratis, quid enim per septennium numerum nisi actiua vita perfectio designatur? quid per septennium nisi contemplatiua vita exprimitur? sex ergo annis seruit, & septimo egreditur liber, qui per actiuam vitam, quam perfectè exhibuerit ad contemplatiua vita libertatem transit, &c.* Consonatque Diu. Bernard. in scabulo claustrali ubi inquit. *Raram, ac prodigiosam esse contemplationem, quam orationis exercitia non præcedunt.* Et serm. 3. de circuncisione ait. *Cum in ijs fueris diutius exercitatus, roga dari tibi deuotionis lumen, diem serenissimum, & sabbatum mentis.* Quod etiam serm. 46. in Cant. docent suffragaturque Ricardus de præparatione ad contemplationem cap. 79. ibi: *Ab sine dubio sine ingenti exercitio, sine frequenti studio, sine ardenti desiderio ad perfectam scientiam altitudinem mens non subleuatur.* Eandemque doctrinam tradit Cassianus collat. 14. c. 2. 3. 26. 27. Dionys. Carthus. de fonte lucis c. 9. Rosignolius de disciplina Christianæ relig. li. 5. c. 14. Caietanus 2. 2. q. 180. ar. 2. & q. 182. art. 1. Molina Carthus. tra. 2. partium orationis c. 6. §. 3. & plures alij.
- §. 1. 17.